

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.880 van 19 januari 1998
in de zaak A. 42.883/IX-162.**

In zake : Rik RAMMEL00,
wonende te OOSTDUINKERKE,
Uitkijkweg 15/B9

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamen-
werking,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Rik RAMMEL00
op 13 augustus 1990 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van "de beslissing van 29 juni 1990 van de
Minister van ontwikkelingssamenwerking waarbij deze zijn
beslissing van 12 juni 1989 om verzoeker als studiepre-
fect van de Nederlandstalige afdeling van de Belgische
Autonome School van Bujumbura te vervangen eenvoudig
bevestigt en dat bij eenvoudig schrijven van dezelfde
datum aan verzoeker is ter kennis gebracht";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1993 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DE HAuw, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat F. BORREMANS die, loco Advocaat J. PUTZEYS en X. LEURQUIN, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is sinds 26 mei 1977 benoemd als lid van het kaderpersoneel in de betrekkingen van lange duur van de coöperatie.

In 1986 wordt hij aangesteld tot studie-prefect van de Nederlandstalige afdeling van de Belgische School te Bujumbura in Burundi.

Bij opeenvolgende besluiten van 10 april 1987, 25 april 1988 en 3 februari 1989 wordt verzoekers loopbaan telkens voor één jaar verlengd.

1.2. Het dagelijks bestuur van de niet-pedagogische activiteiten van de vzw Autonome School te Bujumbura wordt verzekerd door de raad van beheer van de vzw Onderwijs met Belgisch leerplan in Burundi. In de loop van het schooljaar 1988-1989 ontstaan er steeds meer spanningen tussen deze beheerraad en verzoeker, dewelke leiden tot het ontslag, eerst van de voorzitter, en daarna van alle leden van deze beheerraad. Zij motiveren hun ontslag met verwijzing naar de herhaling van conflictuele situaties met verzoeker.

1.3. Het hoofd van de samenwerkingssectie brengt op 17 maart 1989 en op 3 april 1989 verslag uit over deze gebeurtenissen bij de Belgische Ambassadeur in Burundi en bij de Minister van Ontwikkelingssamenwerking.

1.4. Op 28 april 1989 geeft verzoeker in een brief gericht aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking zijn visie op een aantal conflicten die zijn gerezen tussen hemzelf en de beheerraad en waarvan hij vermoedt dat de beheerraad ze ter kennis heeft gebracht van de minister. Verzoeker schrijft deze brief, naar hijzelf erin uiteenzet, omdat hij heeft vernomen dat de beheerraad de minister heeft aangeschreven over een aantal conflicten zonder dat hij evenwel de inhoud van de brief van de beheerraad kent.

1.5. Bij nota van 16 mei 1989 legt de administratie het dossier betreffende de moeilijkheden tussen verzoeker en de vzw voor aan de minister. Zij legt de hoofdoorzaak voor de ontstane situatie in de persoonlijkheid van verzoeker, aan wie zij "een diepe neiging toedicht om conflicten op te schroeven". Zij besluit haar nota met het volgende advies aan de minister :

"Etant donné qu'aucune action disciplinaire n'a été entamée à l'encontre de Monsieur RAMMEL00, son

comportement professionnel ne justifiait d'ailleurs pas une telle action, il serait statutairement inacceptable de le démettre de ses fonctions; en conséquence je propose à Monsieur le Ministre de le maintenir en poste pour un an, à titre provisoire, tout en lui adressant un ultime et sévère avertissement concernant ses débordements comportementaux vis à vis de l'A.S.B.L. et de la communauté belge de Bujumbura".

1.6. Bij brief van 12 juni 1989 deelt de Minister van Ontwikkelingssamenwerking verzoeker, in antwoord op zijn brief van 28 april 1989, mee wat volgt :

"Uw brief van 28 april 1989 over het conflict dat gerezen is tussen de Raad van Beheer van de v.z.w. "Onderwijs met Belgisch Leerplan in Burundi" en Uzelf heb ik goed ontvangen op 16 mei.

Ik heb deze zaak grondig door mijn diensten laten onderzoeken. Ik constateer dat een aantal feiten ertoe geleid hebben dat de spanning tussen U en de Raad van Beheer zo opgelopen is, dat de volledige Raad van Beheer gemeend heeft ontslag te moeten nemen. Ik zie mij in dit geval verplicht maatregelen te treffen om de sfeer in het bestuur van de Belgische School opnieuw leefbaar en operationeel te maken. Ik deel U bij deze mee dat ik beslist heb U met ingang van volgend schooljaar als studieprefect van de Nederlandstalige afdeling van de Belgische Autonome School van Bujumbura te vervangen. Ik heb eraan gehouden U deze moeilijke beslissing persoonlijk mee te delen. Alle verdere opvolging zal gebeuren via het ABOS en de Samenwerkingssectie te Bujumbura".

1.7. Verzoeker stelt bij brief van 1 juli 1989 beroep in bij de Centrale Raad van Beroep.

Bij brief van 27 september 1989 laat de Centrale Raad van Beroep verzoeker weten dat hij volgend advies heeft uitgebracht :

"Overwegende dat de Raad bij meerderheid van stemmen (3 stemmen voor en 2 stemmen tegen) van oordeel is dat de getroffen maatregel een tuchtmaatregel is en dat het beroep derhalve ontvankelijk is; Overwegende dat, wat de grond van de zaak betreft, de Raad vaststelt dat hij niet in het bezit is van de nodige stukken, en dat het dossier dient vervolledigd te worden met alle briefwisseling die ter zake gevoerd werd;

Om deze redenen oordeelt de Raad bij meerderheid van stemmen dat het bezwaarschrift van de heer RAMMELOO ontvankelijk is, en stelt de Raad de zaak ten gronde sine die uit totdat het volledig dossier medegedeeld wordt".

Bij brief van 4 oktober 1989 deelt de Raad aan de Minister van Ontwikkelingssamenwerking mee dat hij van oordeel is dat de tegen verzoeker genomen maatregel een tuchtmaatregel is en verzoekt om toezending van alle nuttige informatie betreffende de vervanging van verzoeker.

1.8. Op 8 februari 1990 antwoordt de minister aan de Centrale Raad van Beroep dat hij zich niet kan aansluiten bij het advies van de Raad gezien zijn beslissing om verzoeker met ingang van het schooljaar 1989-1990 te vervangen als studieprefect van de Nederlandstalige afdeling van de Belgische Autonome School van Bujumbura als enig doel heeft gehad de werking van de school in normale banen te leiden. Hij is van mening dat, aangezien het dossier van verzoeker geen disciplinair karakter heeft, de mededeling van de gevraagde informatie aan de Raad van Beroep niet verantwoord is.

1.9. Bij brief van 23 april 1990 stelt de Centrale Raad van Beroep verzoeker in kennis van het advies dat zij over zijn beroep heeft uitgebracht : na te hebben vastgesteld dat de tegen verzoeker getroffen maatregel een tuchtmaatregel is zodat het beroep ontvankelijk is en dat hij, niettegenstaande hij niet in het bezit werd gesteld van de nodige stukken, toch ten gronde advies moet geven, adviseert de Centrale Raad van Beroep met 2 stemmen voor en 3 onthoudingen dat het beroep van verzoeker gegrond is.

1.10. Op 24 april 1990 vraagt verzoeker, verwijzend naar het advies van de Centrale Raad van Beroep,

aan de Minister van Ontwikkelingssamenwerking zijn beslissing van 12 juni 1989 in te trekken.

1.11. Bij brief van 29 juni 1990 antwoordt de minister aan verzoeker :

"In antwoord op Uw schrijven d.d. 24 april 1990, heb ik de eer U mijn beslissing d.d. 12 juni 1989 m.b.t. het niet hernieuwen van uw vorige aanwijzing eenvoudig te bevestigen".

Dit is de bestreden beslissing.

1.12. Ondertussen wordt de beslissing van 12 juni 1989 administratief uitgevoerd.

1.13. Op 8 augustus 1989 deelt de minister aan het ABOS mee dat verzoeker wordt vervangen door coöperant VANDENBRANDEN en dat hij met zending bij het ABOS mag worden geplaatst.

1.14. In een nota met ref. D 36.91.1/2037 van 29 augustus 1989 doet het ABOS in volgende bewoordingen een voorstel aan de minister om diens beslissing om verzoeker te vervangen administratief te regelen :

"Ik heb de eer te verwijzen naar de door de Heer Minister genomen beslissing om dhr. RAMMEL00 Rik, 67/N/507.225, te ontheffen uit zijn functies van prefect van de Nederlandstalige afdeling van de Belgische school te Bujumbura.

Zo deze beslissing gewettigd is door de geschillen van betrokkene met de beheerraad en het oudercomité en die van aard zijn om de goede werking van deze instelling te schaden, dan staat ook vast dat geen enkel verwijt tegen hem kan geformuleerd worden in zijn hoedanigheid van pedagogisch of administratief beheerder.

Er dient bovendien aangestipt te worden dat dhr. RAMMEL00 sinds 1971, ieder jaar, een beoordeling 'uitzonderlijk' gekregen heeft, ook voor de beoordelingsstaat voor het jaar 1988 opgemaakt op 5 januari 1989 en waarvan kopie hierbijgevoegd wordt.

Een tuchtmaatregel zou dus niet gerechtigd zijn en trouwens ondenkbaar zijn bij afwezigheid van de instelling van een tuchtvordering in deze richting.

Omdat zijn betrekking niet afgeschaft is zou het ook moeilijk zijn een einde diensten wegens aan de coöperatie inherente noodzaak te verdedigen.

Dit brengt er mij toe een overplaatsing van betrokkene te overwegen en dit zou wellicht de wijste en de billijkste oplossing zijn om tegemoet te komen aan de zorg van de Heer Minister om een ander personeelslid de functies van prefect te laten uitoefenen in vervanging van de Heer RAMMELOO.

Te dieneinde stel ik aan de Heer Minister voor, betrokkene aan te stellen in hoedanigheid van adviseur bij het 'Institut National pour l'Environnement et la Conservation de la Nature du Burundi' in 't kort betiteld 'I.N.E.C.N.'.

Een betrekking van B.T.S. is inderdaad vakant bij het departement van waters en bossen - dat ingevolge een reorganisatie werd opgenomen in het nieuw ministerie 'de l'aménagement, du tourisme et de l'environnement' - en wij hebben een aanvraag ontvangen van de regering van Burundi - opdat deze post die overgeheveld werd naar het 'I.N.E.C.N.' zou worden bekleed door de Heer RAMMELOO.

De 2de Algemene Directie werd geconsulteerd en bevestigt het bestaan van de post en de noodzaak hem op te vullen; betrokkene vervult alle voorwaarden. D 2 argumenteert dat bij een mutatie de zware procedure en de rompslomp van aanwerving wordt vermeden".

1.15. De minister antwoordt hierop in een nota van 26 september 1989 evenwel negatief. Hij stelt :

"Wat betreft de gebeurlijke aanstelling van dhr. RAMMELOO bij INECN wordt mij meegedeeld dat voornoemde betrekking tot op heden niet werd voorzien in onze personeelsbijstand voor Burundi.

Ik wens daarom op de vraag om deze post thans te bezetten, niet in te gaan".

1.16. Bij brief van 4 september 1989 deelt de directeur-generaal a.i., voor de minister, aan verzoeker mee dat "ingevolge de afschaffing van de betrekking die U bekleedt, het niet meer mogelijk is U in dienst te behouden in het kader van de Coöperatie" en dat hij kan genieten van een verlenging van de administratieve stand "ter beschikking houden" van twaalf maanden overeenkomstig de bepalingen van artikel 34 van het koninklijk

besluit van 10 april 1967 houdende het statuut van het personeel van de Coöperatie met de ontwikkelingslanden.

1.17. Op 18 oktober 1989 deelt diezelfde directeur-generaal, voor de minister, aan verzoeker mee dat het niet mogelijk is hem aan te stellen bij het Institut National pour l'Environnement et la Conservation de la Nature du Burundi, maar dat hem de kans wordt geboden om een zending te volbrengen bij het ABOS te Brussel.

1.18. Verzoeker wordt dan met zending geplaatst bij het ABOS van 1 maart 1990 tot 28 februari 1991. Op 18 februari 1991 beslist de minister, ondanks de vraag van het bestuur, verzoekers zending niet te verlengen;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verwerende partij wat betreft de ontvankelijkheid van het beroep vooreerst aanvoert dat de bestreden beslissing geen voor vernietiging vatbare akte is omdat de tegen verzoeker getroffen maatregel een maatregel van inwendige orde is, dit is een maatregel die de organisatie en werking van het bestuur betreft en niet vatbaar is voor vernietiging omdat het gaat om een maatregel van ondergeschikt belang die geen gevolgen heeft voor zijn statutaire positie;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de bestreden maatregel geen maatregel is van inwendige orde maar wel degelijk een tuchtmaatregel; dat hij in dit verband aanvoert dat de bestreden maatregel geen maatregel is die geen nadeel toebrengt aan zijn statutaire toestand en dat de maatregel een aanzienlijke materiële weerslag heeft op zijn situatie; dat hij, zich steunend op de bewoordingen van de brief van 4 september 1989 van het ABOS en van de nota D 36.91.1/2037 van het ABOS aan de Minister van Ontwikkelingssamenwerking, aanvoert dat

het een dienstbeëindiging betreft, wat bezwaarlijk als een maatregel van ondergeschikt belang kan worden beschouwd; dat hij verder nog stelt dat, aangezien geen enkele van de in artikel 69 van het statuut vermelde gevallen waarin aan de dienst van de leden van het kaderpersoneel een eind kan worden gemaakt van toepassing is, evenmin als de in artikel 60 opgesomde redenen voor het ambtshalve ontslag, alleen de tuchtrechten overblijft als motief voor de tegen hem genomen maatregel, zodat hij wel degelijk verzet kan aantekenen bij de Centrale Raad van Beroep;

2.1.3. Overwegende dat de bestreden beslissing impliceert dat verzoeker geen nieuwe dienstperiode in het kader van de ontwikkelingssamenwerking meer kon beginnen en dat hij naar België diende terug te keren; dat hij alsdan eerst in de stand "ter beschikking houden" terecht kwam, tussen 1 maart 1990 en 28 februari 1991 met een opdracht bij het Algemeen Bestuur voor Ontwikkelingssamenwerking werd belast, maar daarna terug in de stand "ter beschikking houden" terechtkwam; dat de stand "ter beschikking houden" slechts een beperkte duur heeft en het risico inhoudt dat, indien bij het aflopen van de periode gedurende dewelke de betrokkene ter beschikking wordt gehouden, hij geen nieuwe dienstopdracht of zending heeft bekomen, aan zijn diensten bij de coöperatie definitief een einde wordt gesteld; dat de bestreden maatregel bijgevolg, afgezien van de vraag naar zijn al dan niet tuchtrechtelijk karakter, geen loutere maatregel van inwendige orde was maar griefhoudend voor verzoeker is; dat de exceptie derhalve moet worden verworpen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij, wat betreft de ontvankelijkheid, tweedens aanvoert dat de bestreden beslissing alleen de beslissing van 12 juni

1989 bevestigt en om die reden niet voor vernietiging vatbaar is;

2.2.2. Overwegende dat verzoekende partij repleceert dat, gelet op het tuchtrechtelijke karakter van de bestreden maatregel, hij zich tot de Centrale Raad van Beroep kon wenden, waarna de Minister opnieuw diende te beschikken gelet op het advies van die Raad, zodat de bestreden beslissing niet een louter bevestigende beslissing is;

2.2.3.1. Overwegende dat een louter bevestigende beslissing geen voor vernietiging vatbare handeling is; dat een beslissing als louter bevestigend moet worden aangemerkt wanneer ze er niet toe strekt een vroegere beslissing door een nieuwe, uit eigen kracht werkende en op eigen gezag steunende beslissing te vervangen, noch die vroegere beslissing als een op zichzelf staande uiting van overheidswillen uit te vaardigen; dat dit het geval is wanneer geen enkel voorschrift de verzoeker met betrekking tot de onderzochte aangelegenheid het recht geeft een aanvraag tot herziening in te dienen en de overheid verplicht zich ter gelegenheid van die aanvraag opnieuw over de zaak uit te spreken, wanneer de overheid niet vrijwillig bereid was de zaak aan herziening te onderwerpen en wanneer de verzoeker in zijn aanvraag om herziening ook geen enkel nieuw element dat de overheid voordien onbekend was, naar voren brengt, waardoor de afwijzing van de aanvraag uit zichzelf tot gevolg zou hebben gehad impliciet maar zeker een nieuwe juridische of feitelijke grondslag aan de bevestigde beslissing te geven, zodat die afwijzing in die mate zou verschijnen als een nieuwe beslissing;

2.3.3.2. Overwegende dat te dezen de aard van de bestreden beslissing mede determinerend is om de beslissing al dan niet als bevestigend te kunnen kwalificeren;

dat immers, indien de bestreden beslissing van tucht-rechtelijke aard zou zijn en in wezen de afzetting zou inhouden, verzoeker zich krachtens artikel 18 van het ministerieel besluit van 29 maart 1968 betreffende de beoordeling en het tuchtstelsel voor het personeel van de coöperatie tot de Centrale Raad van Beroep kon wenden, waarna de Minister krachtens artikel 19 van dat besluit een nieuwe beslissing diende te nemen die door een annulatieberoep kon worden bestreden, terwijl, mocht de bestreden beslissing geen tuchtmaatregel maar wel een ordemaatregel zijn, verzoeker niet de mogelijkheid had ertegen beroep in te dienen bij de Centrale Raad van Beroep en alsdan de bestreden beslissing bevestigend zou zijn behoudens wanneer mocht blijken dat de in overweging 2.2.3.1. opgesomde voorwaarden aanwezig zijn;

2.2.3.3. Overwegende dat een tuchtmaatregel zijn grondslag vindt in een rechtens als schuldig aangemerkte tekortkoming aan een verplichting welke de gestrafte, in zijn hoedanigheid van medewerker van de openbare dienst, naar recht en redelijkheid kan worden geacht tegenover die dienst te hebben; dat een tuchtmaatregel die tekortkoming juist omwille van het schuldige karakter ervan beoogt te bestraffen, terwijl een ordemaatregel, ook al vindt hij zijn grondslag in het gedrag van de betrokken ambtenaar en kan hij diens belangen aantasten, niet is ingegeven door of geen oordeel inhoudt over het schuldige karakter van dat gedrag, maar enkel de goede organisatie en werking van de dienst die door dat gedrag in het gedrang is gekomen, beoogt te herstellen;

2.2.3.4. Overwegende dat wanneer, gelet op de gegevens die blijken uit de zich in het administratief dossier bevindende stukken, het voor de rechter aan-nemelijk is dat de overheid in de gegeven situatie naar recht en redelijkheid tot het opleggen van een ordemaat-regel is kunnen komen, het aan diegene die de overheid

onrechtmatige oogmerken toeschrijft, staat om geloofwaardig te maken dat een disciplinaire bedoeling aan de grondslag van de bestreden maatregel ligt zodat die maatregel in wezen een verkapte tuchtstraf is;

2.2.3.5. Overwegende dat de Minister van Ontwikkelingssamenwerking in zijn brief van 12 juni 1989 zijn beslissing als volgt motiveert :

"Ik constateer dat een aantal feiten ertoe geleid hebben dat de spanning tussen U en de Raad van Beheer zo opgelopen is, dat de volledige Raad van Beheer gemeend heeft ontslag te moeten nemen. Ik zie mij in dit geval verplicht maatregelen te treffen om de sfeer in het bestuur van de Belgische School opnieuw leefbaar en operationeel te maken";

dat de minister de maatregel dus opvat als een maatregel om de werking van het bestuur van de school opnieuw leefbaar te maken en dus als een maatregel genomen in het belang van de dienst; dat hij enkel gewag maakt van spanningen tussen verzoeker en de raad van beheer van de v.z.w. Onderwijs met Belgisch leerplan, maar daarbij geen uitspraak doet over enige schuldvraag; dat uit de stukken van het dossier blijkt - en door de partijen niet wordt betwist - dat er een reeks ernstige conflicten bestonden tussen verzoeker en de raad van beheer van de v.z.w. "Onderwijs met Belgisch leerplan te Burundi"; dat de bestreden beslissing werd genomen na verslag van het hoofd van de Samenwerkingssectie te Bujumbura die besloot dat de diepere oorzaak van het conflict gelegen was in de relationele problemen van verzoeker en na verslag van het ABOS waarin dit bestuur diezelfde mening was toegedaan en tevens stelde dat verzoeker geen professionele tekortkomingen werden verweten en dat er dus geen aanleiding was om een tuchtvordering jegens hem te starten; dat uit niets blijkt dat het de bedoeling zou zijn geweest van de minister verzoeker te straffen voor tuchtfeiten; dat uit die gegevens moet worden

afgeleid dat de bestreden maatregel een ordemaatregel is;

2.2.3.6. Overwegende dat verzoeker desalniettemin aanvoert dat de bestreden beslissing eigenlijk een dienstbeëindiging inhoudt; dat hij hieruit afleidt dat ze een tuchtmaatregel is omdat van de redenen die in artikel 69 van het koninklijk besluit van 10 april 1967 houdende het statuut van het personeel van de coöperatie zijn opgesomd als oorzaken van beëindiging van de dienst van een lid van het kaderpersoneel, geen enkele buiten die van de afzetting van toepassing kon zijn, zodat de bestreden beslissing niet anders dan een verdoken tuchtstraf van afzetting kan inhouden;

Overwegende dat met de term "een einde maken aan de dienst" als bedoeld in artikel 69 van voormeld koninklijk besluit van 10 april 1967, wordt verwezen naar het ontnemen van de hoedanigheid van lid van het kaderpersoneel van de coöperatie en niet naar de beëindiging van een dienstperiode; dat de beslissing die door de bestreden beslissing wordt bevestigd verzoeker niet de hoedanigheid van lid van het kaderpersoneel van de coöperatie ontnemt, maar hem enkel geen nieuwe dienstperiode als studieprefect van de Belgische Autonome School te Bujumbura heeft toegekend; dat verzoeker na de afloop van zijn dienstperiode in die functie, terecht is gekomen in de administratieve stand "ter beschikking houden" en nadien van 1 maart 1990 tot 28 februari 1991 met zending is geplaatst bij het Algemeen Bestuur van Ontwikkelingssamenwerking; dat derhalve geen einde werd gesteld aan zijn dienst in de zin van voornoemd artikel 69 en er uit dat artikel niets kan worden afgeleid om de aard van de bestreden maatregel te bepalen, zodat verzoekers argument op een onjuist uitgangspunt berust en derhalve niet kan worden aangenomen;

2.2.3.7. Overwegende dat de eventuele onwettigheid van de maatregel die als ordemaatregel kan worden gekwalificeerd, op zich van die maatregel nog geen tuchtmaatregel maakt;

2.2.3.8. Overwegende dat de vermindering van verzoekers wedde bij zijn terugkeer in België niet het gevolg is van een tuchtstraf maar zijn verklaring vindt in het gegeven dat hij in de administratieve stand van "ter beschikking houden" was geplaatst;

2.2.3.9. Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden maatregel geen tuchtmaatregel is; dat verzoeker bijgevolg tegen die maatregel geen beroep bij de Centrale Raad van Beroep kon instellen, zodat de minister niet gehouden was de zaak opnieuw te onderzoeken;

2.2.3.10. Overwegende dat verzoeker in zijn brief van 24 april 1990, waarbij hij verzoekt de bestreden beslissing in te trekken, verwijst naar het advies van de Centrale Raad van Beroep waarbij zijn beroep tegen de bestreden beslissing gegrond wordt verklaard;

Overwegende dat dit advies weliswaar een nieuw feitelijk gegeven in de zaak vormt, maar niet van aard is de bestreden beslissing een nieuwe feitelijke of juridische grondslag, anders van die van de eerste beslissing van 12 juni 1989, te geven; dat dit gegeven immers los staat van de gespannen verhouding tussen de raad van beheer van de v.z.w. Onderwijs met Belgisch leerplan in Burundi en verzoeker die aan de grondslag van de bestreden beslissing lag en van het gegeven dat de bestreden beslissing de goede werking van de Belgische Autonome School van Bujumbura beoogde veilig te stellen;

2.3.3.11. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de bestreden beslissing een louter bevestigende beslissing is; dat het annulatieberoep tegen zulk een beslissing niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien januari 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.